Povratak u Maštograd

Jednočinke za pozorišna i kućna izvođenja
po motivima Ezopovih basni i drugih priča
za decu i odrasle

Mirjana Milojević

Table of Contents

Povratak u Maštograd

Jednočinke za pozorišna i kućna izvođenja po motivima Ezopovih basni i drugih priča za decu i odrasle

Mirjana Milojević

Beograd

2016

Elektronsko izdanje RaP 2017. Beograd
Za elektronsko izdanje ISBN 978-86-920545-1-8

SADRŽAJ

LAV I MIŠ

Na sceni proplanak oivičen šumom. Na sredini scene panj. S desne strane lenjo ušeta lav. Pevajući, polako skida krunu s glave i stavlja je na panj.

Lav:
Frr, mjau, frr, mjau,
dosadno je biti kralj.
Svi mi ljube šapice,
nutkaju mi divne papice,
svi me maze, svi me paze,
samo šetam i zanovetam.
Frr, mjau, frr, mjau,
dosadno je biti kraaalj.

Miš: Ciju, jao, ciju, jao!

Lav: Neko cijuče, neko jauče! Ko je to? Šta je to?

Miš: Jao, jao, ciju, ciju!

Lav: Neko je u nevolji! Ko to jauče, ko to cvili?

Miš: Kralju, o kralju mili!

Lav: Ko si? Gde si?

Miš: Ovde sam, u travi. Ne vidiš me jer sam mali.

Lav razgrne travu.

Lav: Vidi miša u mišolovci!

Miš: Ah, moj rep! Moj lepi repić. *(Plače.)* Veličanstvo, pomozi, oslobodi me mišolovke, pa ću, pa ću te...bogato nagraditi!

Lav obilazi oko miša

Lav: Da te oslobodim mišolovke?! Što da ne! Ali baš me zanima kako ćeš ti to mene bogato nagraditi. *(Deci.)* Mene, kralja, bogato će nagraditi jedan miš! *(Smeje se.)* Oho-ho-ho! Miš bi da nagradi kralja! Kako, čime? Pored onoliko kraljevskog zlata i palata! *(Mišu, ljutito.)* Mali, ne budali! Ni kada si u nevolji, ne obećavaj ono što ne možeš da ispuniš!

Miš: Dobro, važi! Samo me oslobodi ove strašne sprave, ne mogu više da čekam.

Lav: Nemoj da me ljutiš! Poslušaj moj savet *(pravi se važan)*, nikad i nikad ne obećavaj nemoguće! Jasno?

Miš: *(Deci.)* Nije vreme za duge priče. *(Lavu.)* Jasno! *(Deci.)* Kraljevska se ne poriče!

Lav pokušava da oslobodi miša.

Miš: A možda ću, ipak, jednog dana i ja tebi pomoći!

Lav: Opet on! Ti meni da pomogneš! Ti!? Da se čovek slatko nasmeje! *(Deci.)* jeste li ga čuli? O, svašta, svašta! Kako će jednom kralju pomoći mali, malecki, ovolicki miš? Mišić!*(Smeje se.)* Ho-ho-ho-ho! Oslobodiću te mišolovke samo zato što si me slatko nasmejao, pa mi više nije dosadno.

Lav konačno oslobađa miša. Miš se protegne.

Miš: Slobodan sam! Slobodan sam!

(Peva.)

Život je lep
kad imaš rep,

(skače)

kad skočiš tamo,
il' skočiš tu,
tad šume čar
mišiću je
najlepši dar.

Život je lep
kad imaš rep,
kad skočiš tamo,
il' skočiš tu,
tad šume čar
mišiću je
najlepši dar.

Lav *(smeje se)***:** Ha-ha-ha, ho-ho-ho!

Miš: Šumo, dolazim! Hvala ti, veličanstvo! Učinio si veliko delo. Spasao si život jednom mišu!

Lav: Ha-ha-ha! Da, da, veliko delo! Samo, pazi na obećanje!

Miš: Naravno, naravno! *(Trčeći ka šumi peva: Život je lep...)*

Lav: Pazi na obećanje, ali i na mišolovke! E, skoro se nisam ovoliko smejao. O, mišu, mišu!*(Peva.)* Dosadno je biti *(zeva)* kraaalj. *(Na njega pada velika mreža.)* Šta je ovo?! Kakva je ovo mreža?! O čemu je reč? *(Pokušava da se oslobodi.)* Sklanjajte ovo s mene! *(Sve se više zapetljava.)* Sluge, sluge, gde ste?! *(Upetljava se.)* Ma, maknite ovo s mene! Sluge, slugeee, smesta me oslobodite ove mrežetine! Čujete li kad vam naređujem?! Kad treba da me oslobode, nigde ih nema! O-slo-bo-de! Ššštaaa?! To zzznači, zzznači da sam *(proguta knedlu)* zarobljen! *(Energično pokušava da zbaci mrežu sa sebe.)*

Moram da se izvučem odavde! *(Upetljava se, upetljava.)* Samo da me ne uhvati panika! *(Hvata ga panika.)* O, teško meni, teško meni!Upomoć, upomoć! *(Viče na sve strane.)* Upomooоć! Dajem kraljevstvo za slobodu! *(Niko ga ne čuje, hvata ga očaj.)* Ne vredi, ne vredi, gotov sam! Gde su sada oni što su mi ljubili šape? Nigde ih nema! Kao da su u zemlju propali. Teško meni, teško meni!

Miš *(viri iza drveta)***:** Ciju, šta to vidim?! Kralj je upao u zamku!

Lav *(spazi miša)***:** Samo mi je još ovaj falio! Šta da radim, šta da radim?!

Miš *(dolazi do mreže)***:** Ne brini, kralju! Ja ću te osloboditi.

Lav: Ti?! Ah, teško meni, teško meni, ko mi nudi pomoć! Gde ti je štit, gde ti je mač?!

Miš: Došao sam da ti vratim dug, jer sam pravi drug.

Lav: Miš da pomogne moćnome kralju!

Miš: Pa, dobro. Onda se oslobodi sam kad si tako moćan. U toj mreži ne vredi ti ni kruna ni kraljevstvo.
(Krene nazad u šumu.)

Lav: Čekaj! Imaš pravo! Vrati se, pomozi!

Miš prilazi mreži, razgleda je.

Lav: Uh, uh!

Miš: Strpi se malo.

Lav: Da, da. *(Ne veruje mu.)*

Miš *(gricka mrežu)***:** Gric, gric!

Lav: Uh, uh!

Miš: Štric, štric!

Lav: Oh, oh!

Miš pretrčava preko lava, gricka mrežu sa svih strana.

Miš:
Još samo ovde da gricnem,
pa ovde da štricnem,
pa ovde da recnem,
pa ovde da secnem.

Štrickam, grickam,
seckam, reckam,
štric, gric, sec, rec,
štric, gric, sec, rec,
štric, gric, štrec, rec i
– gotovo!

Lavu sada mreža visi samo na nosu.

Lav: Misliš, gotov sam!

Miš: Ne ti. Ja sam gotov! Ovaj...nemoj da me zbunjuješ. Slobodan si.

Lav: Kako to misliš, slobodan?! *(I dalje ne veruje.)*

Miš: Mrdni već jednom iz te mreže!

Lav diže jednu šapu, pa drugu, mrdne repom, mrdne glavom. Mreža pada s njegovog nosa.

Lav: J... ja, j... ja sam slobodan? Slobodan sam! Slobodan! *(Baca mrežu daleko.)* Sad sve mogu! Mogu da hodam, mogu da šetam, mogu

da trčim! Juhuuu! Pa ja sam najsrećniji lav na svetu!

Miš i lav pevaju zajedno, držeći repove kao mikrofone.

Miš i lav:
Život je lep
kad imaš rep,
kad skočiš tamo,
il' skočiš tu,
tad šume čar
lavu i mišu
najlepši je dar!

Lav: Hvala ti, mišu, za tvoj trud. A sad, nagradu biraj! Izaberi gde ćeš živeti. U dvorcu? U vili? U brokatu? U svili? Ma to je malo! *(Uzima krunu s panja.)* Mišu, od sada ti budi kralj šume!

Lav stavlja mišu krunu. Pošto je ona mnogo veća od njega, miš pokušava da iskoči iz nje.

Miš: Kralj šume! *(Skoči.)* Vaše me veličanstvo *(opet skoči)* ne razume! *(Najzad, iskoči iz krune.)*

Lav: Ma uzmi, uzmi sve što želiš!

Miš:
Imam sve što mi treba! Možeš da kažeš – o, miša glupa,
ali znaj – kraljevstvo moje, moja je kućica, moja mišja rupa!

Lav, s nevericom, pogleda u decu, pa u miša, pa opet u decu.

Lav: Dugo mi je trebalo da shvatim. I tebi i meni...

(Pruža šapu mišu, on je prihvata, okreću se prema deci.)

Miš i lav *(zajedno)***:**
I lavu i mišu,

najveća nagrada i bogatstvo,
to su sloboda i drugarstvo!

Z a v e s a

LISICA I GAVRAN

Scenografija kao prethodna. Bez panja. Lisica leškari ispod drveta. Na drvo sleće gavran noseći u kandžama veliko parče sira, stavlja ga pored sebe. Lisica hitro skoči, sedne ispod drveta i počneda njuška prema grani na koju je seo gavran.

Gavran: Gra, gra!

Lisica *(deci)***:** Šta li je to ulovio? Ceo dan nisam ništa okusila. *(Njuška.)* Mmmm, divno miriše! Sir! Pa da, sir! Što volim sir!

Gavran: Al' sam gladan!

Lisica: I ja! Ovaj! *(Deci.)* Valjda me nije čuo! *(Gavranu.)* Prijatno!

Gavran: To si ti, lijo!

Lisica: Kažem, prijatno!

Gavran: Baš ti hvala!

Lisica: Ne upotrebljavaš salvete?

Gavran: Salvete?

Lisica: Valjda znaš šta su salvete, to zna svako dete.

Gavran: Naravno da znam, ali moram da vodim računa da mi ne ispadne sir. *(Pokušava da ubere salvetu, list, kljunom.)*

Lisica: Neće da ti ispadne, neeeće! *(Mljacka.)* Dok se ti pripremaš za gozbu, ja ću ti odrecitovati jednu pesmicu. Jel' važi? Stihove sam sama napisala. Molim te, saslušaj me. Veoma mi je stalo do tvog sira!

Iju, šta pičam?! Ma kakvog sira. Taman posla, sir mi nije bio ni na kraj pameti. Sir! Svašta! Meni je veoma stalo jedino do, do, do... tvog mišljenja!

Gavran: Veoma ti je stalo do moga mišljenja!

Lisica *(s podsmehom)***:** Kako da ne!

Gavran: A kome si pesmu posvetila?

Lisica: Siru! *(Stavi brzo šapu na njušku.)*

Gavran: Siru? Zanimljivo!

Lisica: Ko je rekao siru? Ja? Mora da nisi dobro čuo. Pesmu sam posvetila tebi!

Gavran: Ooo! *(Godi mu.)*

Lisica: Vrlo je lepa.

Gavran: Verujem, verujem. *(Nestrpljivo.)* Pa da čujemo tu lepu pesmu već jednom.

Lisica *(trepće zavodnički prema gavranu)***:**

Naš Gavra je nesebična ptica,
sve što ima on deli sa svima,
naročito s nama, lisicama.
Nađe li sir ili nešto slično,
donese nam na adresu, lično!

Gavran *(rasejano)***:** Pa da.

Lisica: Šta kažeš na stihove?

Gavran: Nešto nisam obratio pažnju...Nisu loši, valjda. Šta ja znam... Ne rade mi vijuge kad sam ovoliko gladan, tako da nisam baš sve razumeo. A sad je vreme za užinu.

Lisica: Užinu, kažeš? Pozivaš, možda, gosta?

Gavran: Gosta! Ta, mani, lijo, sira je taman za jednog dosta.

Lisica: Sir? Kakav sir? Pih! Počuj još koji stih!

Gavran: O, lije lude! Recituj, neka ti bude!

Lisica:
I lisica dlaku menja,
ali ćud nikad, nikad.
Verovali ili ne,
tako će biti i u ovoj priči.
Lisica će na kraju cele ove frke
omastiti brke.

A šta misliš o ovim stihovima?

Gavran: Iskreno da ti kažem, ništa ti se ja u to ne razumem. Te u ovoj priči, te u onoj priči, o čemu je tu zapravo reč? Mnogo, lijo, filozofiraš. I da ti pravo kažem, ne volim ti ja nešto poeziju. Ja volim, ja volim, ja najviše volim SIR! Sir, masni, slasni! *(Zgrabi sir kljunom.)*

Lisica: Sir, masni, slasni. Umalo da zaboravim da ti ispričam ono najvažnije. Da li si čuo šta se po šumi priča?

Gavran *(spušta sir pored sebe, iznerviran)***:** Šta se po šumi priča?

Lisica: Lav nikako da se vrati u našu šumu, pa su životinje odlučile da biraju novog kralja.

Gavran: Životinje? Kralja?

Lisica: Daaa...kralja. Nego, gledam te nešto...

Gavran: Mene?

Lisica: Tebe, tebe. *(Trepće.)* Za kralja baš imaš stas!

Gavran: Za kralja imam stas?

Lisica: I zato, predložiću tebe za kralja!

Gavran: Mene za kralja?!

Lisica *(uvija se)***:** Daaa...

Gavran: Mene za kralja! E, ta ti valja.

Lisica: Meeeđutim...

Gavran: Kako međutim, zašto međutim?! *(Zgrabi nervozno sir.)*

Lisica: Uz kraljevski stas morao bi da imaš i kraljevski glas.

Gavran *(kroz zube)***:** Zar sumnjaš, lijo, u šumskog kralja? Nek čuje šuma kraljevski poj! Gra, gra, gra! *(Ispusti sir.)*

Lisica *(uhvati sir)***:** O, najzad, sir je moj!

Gavran: Šta, kako?!

Lisica: E, pa tako! Zapamti, Gavro... Ko laskavcu veruje, taj i bez krune i bez sira uvek ostane! *(Slatko jede sir mljackajući.)*

Z a v e s a

ŽIVOTINJE BIRAJU KRALJA

Scenografija kao prethodna. Na sceni medved, vuk, lisica majmun o nečemu burno raspravljaju. Iza scene čuje se kuckanje kosa o drvo.

Lisica: Da čujemo vesti!

Kos: Ovde Radio Kos. Slušate vesti. Danas u našoj šumi životinje biraju novoga kralja umesto Lava. Njegovo bivše veličanstvo toliko je dugo odsutno da je, verovatno, zalutalo ko zna gde. Toliko o izborima. Temperatura u našoj šumi je 25 stepeni. Duva lagani povetarac. I sve ostalo je ne može biti bolje. Čuli ste vesti.

Sve životinje nastavljaju da govore uglas.

Medved: Morate se složiti samnom.

Vuk: Nikad!

Lisica: Taman posla!

Majmun *(medvedu)***:** Nemoj da nas nerviraš!

Medved: Medvedima bi najviše odgovarala kraljevska odora.

Lisica: Medvedima?! Valjda lisicama!

Vuk: Ja imam jedan veoma pametan predlog – neka kralj bude ona životinja koja se najbolje kezi. *(Kezi zube, plaši ostale.)*

Lisica *(vuku)***:** Pa da ti budeš kralj! Baš si naivan!

Majmun: Kralj životinja treba da bude najokretniji i najveseliji!

Medved: Lepo si to smislio, a zna se i zašto. Rekao sam već – kralj mora da bude debeo.

Lisica: Sačuvaj me bože! Kralj bi, valjda, najpretrebalo da bude lukav!

Medved: Kao, na primer, ti! Ne, ne, ne i ne! Kralj mora da bude debeo.

Lisica: Lukav!

Medved: Debeo!

Vuk: Kralj mora da ume da se kezi ovako kao ja! *(Opet se kezi na sve strane.)*

Medved: Mora da bude debeo ovako kao ja!

Lisica: Lukav, lukav i lukav kao što sam ja!

Vuk: Mora da pokazuje zube, i tačka!

Medved: Mora da bude debeo!

Majmun: Zašto kralj ne bi bio najveselija životinja?

Lisica: Kralju, jednom pravom kralju, ne dolikuje da se smeje.

Vuk: Ali mu dolikuje da se kezi!

Medved *(unosi se vuku u lice)***:** Šta si zapeo toliko, da se kezi, pa da se kezi?!

Vuk: Ne podnosim kad mi se neko unosi u lice. Bang! *(Udari medveda lako u stomak.)*

Medved: Jao, jao, jao! Vraćam ti milo za drago. Dang! *(Udari vuka šapom po glavi.)*

Lisica: Dok se vi tučete, ja ću probati kraljevsku odoru. *(Traži je između vuka i medveda, i oko njih, napravi se opšta gužva.)*

Majmun *(zgrabi lijanu i skoči na njih)***:** Juhuuu! *(Svi padnu.)*

Medved: Joj, moja šapa!

Vuk: Joj, moja leđa!

Lisica: Sva sam se raščupala! *(Uređuje se.)*

Majmun: Dosta je bilo tuče!

Lisica: I svađe!

Vuk i medved gunđaju.

Lisica: Evo ovako. Neka kralj životinja bude onaj koji među nama najbolje igra i peva.

Medved: Ali kako ću ja igrati kad me boli šapa?

Lisica: Nema problema. Ti onda odmah otpadaš! Vuk bi se samo kezio, a takvima nikad nije do pevanja i igranja. Ostaje da se takmičimo samo majmun i ja.

Medved: Grdno se varaš, lijo, igraću kô bela lala!

Vuk: I ja, i ja, samo da me izaberete za kralja!

Lisica *(nevoljno)***:** Dakle, ipak pristajete.

Medved: Kad se već mora.

Vuk *(nerado)***:** Kad se mora, nije teško.

Majmun: I ja sam za.

Lisica: Onda, brzo dajte instrumente!

Svi se rastrče okolo, preturajući po žbunju.

Vuk: Gde li sam zaturio gitaru?

Medved: Evo mojih klavijatura. *(Pokazuje kao da ih drži, kobajagi. Tako će i druge životinje „svirati”.)*

Majmun: Bubnjevi su tu! Ta, ta, ta, ta, ta, ta...da, da, da, da da, da! *(Udara u zamišljene bubnjeve, po vazduhu, na sve četiri strane.)*

Lisica: Ko želi prvi da peva i igra?

Medved: Ja! *(Nakašljava se, čisti grlo, dugo se namešta.)*

Majmun: Što gnjavi.

Lisica: Ćuti sad!

Medved *(peva)***:**
U magli, u samoći,
u tihoj jesenjoj noći,
medved peva bluz,
medveđi bluz,
medveđi bluz.

O, kako je setan,
plišani meda,
tužnog pogleda,
dok peva bluz,

medveđi bluz,

medveđi bluz.

Lisica *(zaneseno)***:** Jea!

Medved:
Od lišća padaju kiše,
Cela se šuma njiše,
dok medved peva bluz,
medveđi bluz,
medveđi bluz.

Dodirni me šapom,
u magli, u samoći,
u tihoj jesenjoj noći,
dok pevam ovaj bluz,

medveđi bluz,
medveđi bluz.

Uz poslednji refren nespretno počne da igra, dižući čas šapu, čas nogu uvis. Sve životinje mu prilaze i pevaju zajedno:

Medveđi bluz,
medveđi bluz.

Lisica *(aplaudira)***:** Divno, divno! Ko bi rekao da si tiumetnička duša. Divno si pevao.

Vuk: Ali je grozno igrao, umalo me nije zgazio.

Lisica: Da, stvarno. *(Medvedu.)* Ne umeš da igraš.

Medved: Ko kaže?

Svi: Mi, svi!

Lisica: Otpadaš, medo!

Vuk: Otpadaš, otpadaš!

Majmun: Otpadaš! A sad neka igra i neka peva – vuk!

Vuk *(simulira sviranje na gitari, loše peva)***:**

Vuk dlaku menja,
ali ćud – nikad, nikad!
U svakoj pesmi,
u svakoj priči,
koluta očima,
zubima škripi,
prvi u tuči...

Lisica *(prekida ga, pevajući i imitirajući ga)***:** Da ti se smuči! Prvi u tuči! Ala ti je to preporuka da budeš kralj.

Majmun: A i igrao si – da ti se smuči!

Lisica: I ti, vuče, otpadaš!

Medved: Ne odgovaraš.

Vuk se kezi na sve.

Lisica: Ne vredi ti da praviš scene. Niko te sene plaši. Svi mi umemo da se kezimo. Ot-pa-daš!

Vuk: Da vidimo i čujemo onda tebe!

Medved: Hajde, lijo, da te čujemo!

Majmun *(navija)***:** Lisica, lisica!

Lisica *(namešta rep oko vrata, pevuši: mi, mi, mi, a onda se pokloni i zapeva)***:**

Ah, ta gospa Lija,
Uvek je bila zverka od stila,
U svilenom krznu,
Tajanstvena dama,
Šumom šeta sama.

Zar nije čarobna,
Zar nije lepa,
Od glave do repa?

Duguljastog lica,
Dugih trepavica,
Kosooka teta,
Mis šumskoga sveta.

(Teatralno se pokloni publici i životinjama.)

Svi *(aplaudiraju i uzvikuju)***:** Bravo, bravo! *(Majmun oduševljeno zviždi.)*

Vuk *(pokušava da ih smiri, aplauz se ipak ne stišava)***:** Dobro, dobro, lepo je i pevala i igrala. *(Obraća se lisici.)* Mis šume možeš da budeš, ali kralj šume ne!

Medved: Možeš da budeš jedino kraljica, a mi biramo...

Svi *(uglas)***:** Kralja!

Vuk: Znači, i ti, lijo, otpadaš!

Lisica: Al’ vam je štos.

Svi *(uglas)***:** Otpadaš, otpadaš!

Medved: Ostalo je da čujemo...

Vuk *(zareži u pravcu majmuna)*.

Lisica *(šapuće vuku)***:** Ćuti, crni vuče, možda će postati kralj.

Vuk *(kezi se majmunu pritvorno)*.

Lisica *(ulizički)***:** A sada, majmun, kralj svih živ...

Medved: Čekaj, zaboga! Još nije ni izabran, a ti se ulizuješ.

Lisica: Ja se ulizujem?!

Vuk: Ti, ti! Sram te bilo!

Lisica: Kao da si ti bolji? Smeškaš se, a ovamo bi nas sve smazao za doručak.

Vuk: Ja? Dokle ću trpeti uvrede?!

Medved: Mir, mir! Možda stojite pred kraljem! *(I on ulizički.)* Majmune...

Vuk *(poltronski)***:** Vređaš budućeg kralja!

Medved: Ja?

Vuk: Rekao si mu da je majmun, svi su čuli.

Lisica: Ali to je njegovo pravo ime.

Vuk: Svejedno! Kralju ne smeš da kažeš majmune čak ni kad je to njegovo pravo ime!

Medved: Majmun, pa kralj. Stvarno, ne ide!

Lisica: Pa šta? Treba samo da promeni ime.

Vuk: Majmun ostaje majmun, možeš ga zvati kako hoćeš.

Medved: Ali pre nego što ga izaberemo za kralja, treba nešto, valjda, da otpeva i da odigra. Svi smo to morali!

Majmun: Ma, nema problema. *(Veselo repuje.)*

Ruke gore,
Ruke dole,
Da vidimo
Ko će bolje!

Skoči levo,
Skoči desno,
Pa ušima
Mrdni besno,

Zavrti se
Sve ukrug,
Onda lezi
Koliko si dug

(baci se u travu).

Lisica *(kikoće se)***:** Pa... nije tako loše *(iščekuje šta će drugi reći)*.

Medved *(obazrivo)***:** Nije baš kraljevski, ali...

Vuk: Samo nam je on ostao.

Lisica *(šapuće vuku)***:** Bio je užasan!

Vuk: Šta da radimo?

Lisica: Nemamo drugog.

Vuk: Da ga pojedem, pa da tako razrešimo stvar.

Lisica: Koji prostakluk!

Medved: Izgleda da će nam majmun biti kralj.

Čuje se kuckanje kosa.

Lisica: Vesti, vesti... Da čujemo šta ima novo, pa ćemo posle odlučiti koga da izaberemo za kralja.

Svi pažljivo slušaju.

Kos: Dragi slušaoci, još jednom ponavljamo važnu vest. Vratio se naš kralj. Posle dužeg vremena, u našu šumu vratio se lav, kralj svih životinja. Čuli ste vesti.

Vuk *(uplašeno)***:** Vratio se lav!

Lisica *(uplašeno)***:** Vratio se!

Medved *(cvokoće)***:** Vvvvvra, vvra, vra, ttttt, iiiii, ooooo ssse lllav...

Lisica *(brzo se snađe)***:** Živeo lav, kralj svih životinja!

Svi: Živeo!

Lisica *(vuku)***:** Ti si hteo da budeš kralj!

Vuk: Ja? Ma, ja sam se samo šalio!

Medved: Pa onda sam se i ja šalio!

Majmun: I ja, i ja!

Lisica: Naravno da smo se svi samo šalili, to se zna. A zna se i šta treba na kraju da se kaže –čiča, miča i gotova priča!

Svi se klanjaju.

Z a v e s a

KORNJAČA I ZEC

Na sceni polje, oko njega šuma. U prvom planu, s desne ili leve strane pozornice, razgranato drvo, pored njega panj na kojem sedi kornjača. Dok se otvara zavesa, zec je nestrpljivo prati, kao da je on otvara.

Zec *(deci)***:**
Eci, peci, pec,
ja sam brzi zec,
šampion sam šumskih staza,
svih puteva i bogaza.

Kad projurim pored lije,
ona samo repom vije.
Vuk se kezi, trlja oči,
u trku bi da uskoči.
Doviknem mu na krivini:
Najbrži sam, sad izvini!

Medved, lija, veverica,
sova, ševa, prepelica,
aplauzom mene bodre!
Kad kroz cilj protrčim lako,
bravo, bravo, viču, kliču!

Pobednik sam svake trke,
najbolji sam, to svi znaju,
i zato mi čestitaju!

Kornjača *(deci)***:** Istina je to što kaže.

Zec *(kornjači)***:** Istina je, nego šta! Na mojim policama toliko je pehara da me boli glava od njihovog sjaja.

Kornjača: Polako, zeko, polako.

Zec: Polako!? Meni tako nešto reći! Meni!? Hitronogom asu svakog šumskog prvenstva!

Brzina je u mom biću,
na bespuću i putiću!

Kornjača:
Ko se hvali taj se kvari,
zapamti taj nauk stari.
U knjigama lepo piše –
bruka stigne sve hvališe.

Zec:
Knjiga svaka mene muči,
šta tu ima da se uči!

Pričaš tako jer si spora!

Kornjača: Jesam spora, priznati se mora.

Zec: Spora, spora, kornjača je spora, kornjača je spora! *(Zadirkuje je.)*

Da dokažem to ću lako...
Trkaćemo se, jel’ tako?

Možda ćeš me pobediti! *(Smeje se.)* Al’ bi bio štos! Gde si, gde si? *(Pravi se da je ne vidi.)*

Kornjača: Tu sam, zeko, ne vidiš me jer si digô nos.

Zec: Pa šta kažeš na moj predlog? Ha-ha-ha, da se trkamo ti i ja!

Kornjača:

Šta je smešno, ne shvatam,
a tvoj predlog prihvatam.

Zec:
Cilj nek bude stari hrast.
(Deci.) Kad pobedim, vadiću joj mast!

(Kornjači.) Ti slobodno kreni, evo i mene, za tobom hitam!

Kornjača se polako gega prema cilju.

Zec *(Deci.)***:**
Hitam, hitam...
da malo prilegnem i dremnem,
dok se ona polako gega
pored šume, iza brega.
Stići ću je i prestići
kad god da krenem.

Šta meni treba –
tri skoka do potoka,
a do starog hrasta
doleteću kô lasta!
Ma znaju sva deca –
kornjača nikad ne može
da pobedi zeca!

Zec namešta lišće, legne i zaspi. Zatamnjenje, zbog promene scenografije.

Druga slika

Oko starog hrasta na kojem piše CILJ okupili su se: medved, srna, veverica, sova, ševa i prepelica. Vire prema stazi i žagore. Pored cilja namešteno je postolje za pobednika, na kojem stoji pehar.

Medved: Ne vidim još nikog.

Srna:
Ma, izgleda da neko stiže,
trava se tamo pomera i diže!

Veverica: To pirka vetrić, nikoga nema!

Sova *(dobro se zagleda)***:** Pogledajte bolje!

Ševa i prepelica *(uglas)***:** To je sigurno zec, jeste zec, ma on je!

Srna *(sovi)***:** Izgleda da nije. Ne mogu da verujem!

Sova:
Neko polako stiže!
Sve je bliže!

Veverica: Ko to? Ko to?

Ševa i prepelica *(uglas)***:** Ko bi to mogao biti? Zec, naravno, on je uvek prvi!

Medved: Zec, svakako! Cela šuma njime se ponosi!

Sova: Otkad to zec na leđima oklop nosi?!

Srna: Ne, ne, to ipak nije zec.

Veverica: Odavde ništa ne vidim!

Ševa i prepelica *(uglas)***:** Zna se ko je, zna se ko je!

Medved: Ućutite već jednom! Baš ste vi ptice prave brbljivice!

Ševa i prepelica *(uglas)***:** Zna se ko je, zna se ko je!

Odjednom svi zaneme. Kornjača polako prođe kroz cilj. Tišina traje još neko vreme, a onda svi zagraje.

Srna: Dobili smo novog šampiona!

Medved: Neverovatno – pa to je ona!

Veverica: Najsporija od svih nas!

Ševa i prepelica *(uglas)***:** Kornjača je novi as, kornjača je novi as!

Kornjača staje pored pobedničkog postolja.

Medved: Šta bi sa zecom?!

Sova: Evo ga, stiže!

Veverica: Da i on vidi ovo čudo!

Medved uzima pehar s postolja baš kad zec protrčava kroz cilj. Zec, zadihano, staje pored kornjače. Medved podiže pehar iznad glave.

Medved: Narodeee, dal' je to moguće?! U trci između zeca i kornjače pobedila je – kornjačaaa!

Sve životinje *(uzvikuju)***:** Živela kornjača, bravo, bravo, živela kornjača, bravoooo!

Zec: Pehar! Moj pehar!

Medved: Ne, nije tvoj. Pehar, zeko, pripada njoj.

Kornjača se penje na pobedničko postolje. Medved joj predaje pehar. Sve životinje aplaudiraju.

Zec: Ali ja sam samo malo dremnuo. Bio sam siguran da ću prvi stići.

Sova: I, probudio si se u ovoj priči!

(Deci.)

Dok je zeka spavao uljuljkan u slavi,
kornjača je jedino znala da je spora
i da zato uporno trčati mora!

Sve životinje okupljaju se oko kornjače čestitajući joj na pobedi, žagore, povremeno se čuje: Bravo, bravo! Zec, palih ušiju, stoji sa strane.

Z a v e s a

UOBRAŽENA MIŠICA

Na sceni kućica, oko nje dvorište puno cveća, na prozorčićima zavesice s tufnicama. U dvorištu Mišica čisti. Pod metlom nešto zvecne.

Mišica: Nešto je zvecnulo! *(Saginje se, uzima nešto.)* Novčić! Našla sam novčić! Sada mogu da kupim šeširić s plavom trakom i mašnicu za repić! *(Presrećna.)* Kad se udesim, biću još lepša nego sada. Biću lepa kao iz bajke. A onda, onda ću se udati za princa iz bajke, a ne za nekog običnog šumskog stvora. Treba da požurim! *(Ostavlja metlu uz zid kućice.)* Idem odmah da kupim šeširić i mašnicu.

Mišica odlazi, a s druge strane scene dolazi uparađeni petao.Kucka kljunom po kapiji.

Petao: Komšinice! Komšinice! *(Ulazi u dvorište.)* Kako je ovde lepo! Sve je na svom mestu. I cveće je zaliveno i stazica očišćena. Gde li je naša lepotica? Komšiniceee! Moram malo glasnije. Kukurikuuu! Lepa Mišice, juhuu!

(Propinje se prema prozorčiću, peva serenadu, na melodiju „Povratak u Sorento”.)

Kukuriku, kukuriku,
kukuriku, kukuriku,
O, kukuriku, kukuriku,
kukuriku, kukuriku!

Iza njegovih leđa pojavljuje se Mišica. Na glavi joj novi šeširić, na repu mašnica. Petao je toliko zanesen da je ne primećuje. Mišica ga kucne po ramenu.

Petao *(zbunjeno)***:** Ovaj...

Mišica: Raspevali ste se.

Petao: Ovaj...

Mišica: Šta ste se zbunili?!

Petao: Jao, ne znam šta mi je. Ovaj...

Mišica *(podsmešljivo)***:** Ovaj, pa ovaj. Samo nemojte ponovo da pevate.

Petao: Draga komšinice...

Mišica: Da?

Petao: Ne znam da li su vam poznata moja osećanja?

Mišica: Osećanja?!

Petao: Bili bismo divan par!

Mišica *(duri se)***:** Niste ni primetili moj novi šešir!

Petao *(brže-bolje)***:** Divnog li šešira!

Mišica: A moja mašnica na kraju repa?

Petao: Ooo, kako si lepa!

Mišica: Koliko znam, nismo na ti.

Petao *(ušeprtljano)***:** Ovaj, ja...ti, mi, vi.

Mišica *(smeje se)***:** Opet neki stihovi, hi-hi-hi-hi.

Petao *(kao iz topa)***:** Vreme mi je da se ženim.

Mišica: Jel’ vam neko brani?

Petao: Ali ja sam zaljubljen u vas. Želim vašu ruku!

Mišica: Šta vam pada na pamet! Taman posla! Mi nismo jedno za drugo. Mi smo dva sveta.

Petao *(snuždeno)***:** Kakva šteta! Takva lepota u majke...

Mišica *(uobraženo)***:** Čekam svoga princa iz bajke. *(Okreće mu leđa.)*

Petao odlazi pokunjen.

Mišica: Bože, što je dosadan! *(Iza njenih leđa neprimetno ušeta pas dok ona namešta šeširić i mašnicu na repiću.)* Bili bismo divan par *(imitira petla)*, bili bismo divan par!

Pas: Uvek sam to mislio!

Mišica: Molim?

Pas: Pa, to...da bismo bili divan par.

Mišica: Nisam mislila na vas.

Pas:
Zašto? Šta mi fali?
Svi mi kažu – slatki, mali!

Mišica *(podsmešljivo)***:**

Šta mu fali,
slatki, mali!

Pas:
Baš sam došao da vas prosim,
U srcu vas davno nosim!

Mišica: Šta vam je svima danas? Prvo petao, pa vi!

Pas:
Gospodin petao, pesnik,
zore vesnik?!
Sad sam ga sreo,
sav je sveo.

Znači, i on je došao da vas prosi.

Mišica: Tako nekako.

Pas: Ako ste njega odbili, onda nećete mene.

Mišica: E, baš hoću!

Pas *(srećan)***:** Hoćete da se udate za mene!

Mišica:
Ni od vas neću kriti
– neću vaša žena biti.

Pas *(pokunjeno)***:** Suviše ste lepi za mene?!

Mišica:
Pa da. Upravo tako.
A i glas vam je grub nekako!

Pas odlazi pokunjeno.

Pas *(odlazeći)***:**

Kakav bih ja bio pas

kada bih imao piskav glas!

Mimoilaze se pas i patak.

Patak: Mišice Miška! Pismo za vas! *(Gleda za psom koji odlazi.)*

Znate šta sam čuo za njega?
On jede kosti!
Bože mi oprosti!
Zamislite, dođu vam na večeru gosti,
a vi im, umesto glista, ponudite kosti!

Mišica: Gliste, kosti! Fuj! Zabole me glava. *(Uzima pismo od patka.)* Od koga li je glas?

Patak: Smem li da pogađam?

Mišica: Što da ne.

Patak: Pismo vam piše, pismo vam piše...

Mišica: Otvoriću ga, ne mogu da izdržim više.
(Otvara pismo.)

Patak *(deci)***:** Što imam tremu!

Mišica: Molim?

Patak *(značajno)***:**

U pismu piše
da vas neko voli
od svih najviše!

Mišica *(čita pismo)***:**

Baš tako piše. Kako ste znali?!

Vi ste pismo pročitali!

Patak: Pa da, ali...

Mišica:
Kakvo...ali?!
To nije bezobrazluk mali!

Patak: Pismo sam čitao, da, jer sam ga napisao ja!

Mišica *(zagleda pismo)***:** Potpis... Patak Žutokljunac. Ah, sad shvatam!

Patak:
Odgovor čekam od mlade dame.
Pristanak da pođe za me!

Mišica:
I vi me prosite, znači, i petao i pas
– svi moju ruku traže.
Ali ne mogu da se udam ni za vas.
Kljun vam je suviše žut!
Ta boja ne ide uz moj kaput!

Patak: Mišice Miška! Moj kljun ne ide uz vaš kaput! To je previše! Niko vam nije dovoljno dobar. Vi ste bez mane?

Mišica: Pa da!

Patak: Možda je mana kad je neko uobražen tako!

Mišica: Pa ako!

Patak *(odgega se)***:** Odoh ja onda.

Mačak viri preko plota.

Mačak *(mangupski)***:** Ćao, lepoto!

Mišica: Ko ste vi?

Mačak: Komšija iz kuće broj tri.

Mačak uđe u dvorište.

Mišica *(koketno)***:** A kako se zovete?

Mačak: Lepi Bim!

Mišica *(očarana)***:** Lepi Bim! *(Pruža mu ruku.)* Da se, onda, upoznamo. Ja sam Mišica Miška.

Mačak joj ljubi ruku.

Mačak: Mišica Miška! Mljac-mljac!

Mišica: Molim?

Mačak: Tako ste slatki da bih vas pojeo!

Mišica: Mangupe jedan!

Mačak:
O, mjau, o, da,
mangup sam ja!
Ja sam Lepi Bim,
i dičim se tim!

Zavodnik sam ja,
to ne treba kriti,
Mišice mala,
moja ćeš biti!

Mišica: O da, o da, tvoja biću ja!

Zatamnjenje

Druga slika

Scena ista, dvorište Mišice. Ona je u venčanici, s belim velom na glavi. Bim je u crnom fraku, s ružom na reveru.

Mišica: Najzad je došao taj čas! Krenimo na venčanje sada!

Mačak: Baš si lepa mlada!

Mišica: Svatovi nas čekaju!

Mačak: Neka čekaju, pa šta! Ovde glavni sam ja!

Čuje se kako petao, patak i pas pevaju, svako na svoj način: kukuriku, av-av i kva-kva!

Mišica *(veselo)***:** Petao, patak i pas pevaju uglas!

Bim nakostrešen kreće prema Mišici.

Mišica *(brižno)***:** Šta ti je, dragi Bim? Treseš se! Da nisi bolestan?

Mačak frkće i šmrkće.

Mišica: Da nemaš groznicu? Samo da ne odložimo venčanje! Pođimo, svi su već nestrpljivi!

Mačak: A tek što sam ja nestrpljiv!

Odjednom, baca se na Mišicu, hoće da je pojede. Mišica se otrgne iz njegovih šapa, najzad shvativši da je Bim mačak. Mišica beži, a mačak je juri po dvorištu mjaučući i praveći buku.

Mišica: Upomoć! Upomoć!

Mačak: Mjau, mjau!

Mišica: Upomoć, prijatelji! Upomoć! Bim je ma, ma, ma...

Mačak: Mjau, mjau!

Dotrče petao, patak i pas.

Pas: Kakva je to buka?

Mišica *(dotrči do psa)***:** Bim je ma, ma, mačak! Hoće da me po, po, pojede! *(Pada u nesvest u naručje patku.) Pas pojuri mačka, koji uz frktanje i lupu pobegne.*

Petao: Spasli smo je u poslednji čas!

Mišica *(budi se)***:** Da nije bilo vas!...

Patak: Jadna Miška!

Pas: Dobro sam ga isprašio! Taj se više neće vratiti u naš kraj!

Mišica: Prijatelji moji, spasli ste mi život!

Pas *(skromno)***:** Nije to ništa!

Petao: Prijatelji i treba da pomažu jedni drugima.

Mišica: To je istina, ali ja sam bila toliko uobražena da nisam ni primetila da je Bim mačak. Više nikad neću da se pravim važna i da svima nalazim mane!

Patak: Ma, nema veze!

Mišica: Kljun ti je sada žut kao zlato! Kako to ranije nisam primetila!

Pas *(maše repom)***:** Av-av!

Mišica:
Ah, tvoj mili glas!
Kakav topli bas!

Petao:
Kukurikuuu!
Glas prijatelja uvek je mio,
ma kakav bio!

Mišica:
Od sreće, sad mi se plače! Ma kakvi plače!
Prijatelji moji, vodim vas – na kolače!

Z a v e s a

Zavolela sam lutkarsko pozorište još dok sam bila u obdaništu. Naše vaspitačice pravile su nam scenografije i lutke od kartona. Bilo je to veoma davno. I danas kad se podigne pozorišna zavesa i reflektori osvetle scenu sa lutkama koje govore, pevaju, hodaju, skakuću, ljute se ili raduju, zaželim da im se pridružim i, verujte, često uspem da prođem iza ogledala, kao ona devojčica koja se čarolijom sna našla u divnoj zemlji čuda.

Autor

POVRATAK U MAŠTOGRAD
Jednočinke za pozorišna i kućna izvođenja
po motivima Ezopovih basni i drugih priča
za decu i odrasle

Mirjana Milojević

Izdavač
Autor
Beograd

Korice
RaP
Lektor
Vesna Kalabić

Štampa
Vedes
Beograd
Štampano u 100 primeraka, 21cm

2016.

ISBN 978-86-920545-0-1
Elektronsko izdanje RaP 2017. Beograd
ISBN 978-86-920545-1-8

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-93-2

МИЛОЈЕВИЋ, Мирјана, 1944-

Povratak u Maštograd : jednočinke za pozorišna i kućna izvođenja pomotivima Ezopovih basni i drugih priča za decu i odrasle / Mirjana Milojević. - Beograd : M. Milojević, 2016 (Beograd : Vedes). - 55 str. ; 21 cm

Tiraž 100.
ISBN 978-86-920545-0-1
Za elektronsko izdanje ISBN 978-86-920545-1-8
COBISS.SR-ID 227216908

Elektronsko izdanje RaP 2017. Beograd

Nastaviće se . . .